

Velike tatvine v trgovini Feliksa Urbanca v Ljubljani.

Tatinska družba razkrinkana. Vrednost ukradenega blaga ogromna, ni pa še precejena.

V veletrgovini z manufakturnim blagom Feliksa Urbanca sta trgovska pomočnika iste tvrdke Martin Petek, roj. 1894 v Sodincih pri Ptujju in Anton Sitar, roj. 1899 v Mengšu celo leto skrivaj odnašala razno manufakturno blago, ga rafinirano razpečavala in prodajala in pri tem seveda udobno, pa kljub temu previdno živela. Tvrdka sama ni zapazila tatvin, kar je pri tolikšni zalogi blaga, kot je pri Urbanca, pojmljivo. Pomočnika sta pa trgovino poznala do zadnjega kotička in ni nič čudnega, da sta s svojo rafiniranostjo mogla svoje manipulacije vleči tako dolgo.

Policijska direkcija je bila zadnje dni čisto zaupno obveščena o tatvinah pri Urbanca. Takoj so pričeli z opazovanji in nadzorovanji. Policijski agenti so kmalu zvedeli, da zahajajo v stanovanje Petra Martina, Cesta na Gorenjsko železnico, razni moški, ki pri odhodu odnašajo večje ali manjše zavitke. 23. t. m. so agenti hišo na omenjeni cesti skrbno opazovali, dokler niso zapazili moškega, ki je vstopil. Bilo je okrog pol 10 zvečer. Ob 11 sta se vrnila dva in sicer oba z zavitki. Na kolo-dvoru so ju agenti ustavili, preiskali zavitke, v katerih je bilo razno manufakturno blago. Bil je Petek Martin in Adolf Mrakič, roj. 1897 v Bovcu pri Tolminu. Oba sta bila takoj aretirana. S to aretacijo se je razvozljala uganka cele dobro verzirane in direktno trgovsko organizirane družbe. Pri zaslišanju je Mrakič samozavestno zatrjeval, da je trgovec v Dolnji Lendavi ter da po potrebah in v raznih prilikah nakupuje od Petka manufakturno blago, zase in za svojega sotrudnika Roškarja Andreja. Petek Martin je spočetka molčal, nazadnje pa priznal, da je večkrat odnašal iz trgovine Urbanca razno blago in ga razpečaval. Manjše ali večje množine si ga je ovil okrog prsi in brez vsake nevarnosti odhajal iz trgovine. Kakor so kmalu po aretaciji do-gnali, je imel Petek razpečavanje blaga precej na široko prepreženo. Pri hišni preiskavi so našli še precejšnjo zalogo blaga, v vrednosti več tisoč dinarjev. Takoj nato je pa prišla vrsta na njegove pomagače. Aretiran je bil Matko Pečkaj, trgovski potnik, rojen 1900 na Vrhniki. Več ali manj je precej priznal, da je od Petka prejemal blago, ter ga sporazumno razpečaval.

Čim je bila aretirana Petkova tatinska zadruga, so po raznih poizvedbah aretirali še trgovskega pomočnika pri Urbanu Antona Sitarja, stanujočega na Aleksandrovi c. 9. Tudi Sitar je imel svoje pomagače, da je uspešneje izvrševal svoje manipulacije. Pri aretaciji je priznal, da je odnašal skrivoma iz trgovine blago ter ga prodajal. Pri hišni preiskavi so prav tako kakor pri Petku našli prilično zalogo za »razprodajo«
pripravljenega blaga. Ne ve se pa, če je bil s Petkom v zvezi. Težko je misliti, da bi drug za drugega ne vedela. Od Sitarja je dobil precej blaga pri nekem ljubljanskem trgovcu zaposleni trgovski pomočnik Franc Puhar, ki je bil aretiran; pri zaslišanju je izjavil, da je blago porabil zase. Spretnejši Sitarjev pomagač je bil Vla-

dimir Galjot, rojen 1900 v Ljubljani. Prejemal je večje množine blaga in prodajal Francu Rotu, roj. 1877 v Bovcu, kramarju z manufakturo v Udmatu št. 7. Ker je kramar Rot vedel, da kupuje ukradeno blago, je bil poleg Galjota tudi aretiran.

Ko je bila že vsa čedna družba pod streho, so se pričele širše polizvedbe. In sicer najprej v Lendavi. S polizvedovalno komisijo se je peljal tudi g. Urbanc, da ugotovi blago njegovega izvora. Najprej so mogli razkrinkati Petkovega »trgovca« Mrakiča in sotrudnika Roškarja. Mrakič ni trgovec, temveč brivec, trgovsko usposobljenost mu je dal Petek, in Roškar ni sotrudnik, temveč poslovodja Prekmurske zadruga. Kot »sotrudnik« Petka in Mrakiča bo tudi sotrpin njiju. Od Mrakiča sprejeto blago je Roškar kot poslovodja prodajal na svoj lasten račun, prodal ga je pa za več tisoč dinarjev. Zadruga seveda pri celi stvari ni nič prizadeta. Roškarja so odvedli v Ljubljano. Preiskovalna komisija je šla še v Mursko Soboto, potem pa v Sodince pri Ptuju. Pri Petkovemu bratu so našli sicer precej blaga, bil pa je že deloma prikrojen v razne dele obleke. Brat je viničar in za tatvino in da bi bilo blago ukradeno, sploh ni vedel. Martin Petek mu je tu in tam le podaril kak kos blaga.

Ker se je manipulacija celotne tatinske družbe vršila nemoteno čez eno leto, je končna ocenitev škode za enkrat nemogoča, presega pa vsekakor tisoče in tisoče dinarjev. V družbo bo pc. zapletenih najbrž še kaj več oseb.